

מ"ת 1192/06/22 - מדינת ישראל נגד בריהון בירוק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 1192-06-22 מדינת ישראל נ' בירוק
תיק חיצוני: 266209/2022

בפני מבקשים נגד משיבים	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימן	
בריהון בירוק ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי - נוכח	

ב"כ המשיב -

הדיון קבוע לשעה 11:30, אני מבקש בשם מרשי לקבל את ההחלטה עכשיו בהעדרו (09:45) אני מבקש להקריא את ההחלטה ללא נוכחות המשיב ומתחייב לעדכן אותו על תוכנה מידית.

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

בדיון שהתקיים ביום 8.6.22, הסכימו הצדדים על שחרורו של המשיב בתנאים של מעצר בית מלא וזאת נוכח העובדה כי כל פלטי ה"ינשוף" אתו נבדק המשיב הצביעו על "אלכוהול בפה", מצב המטיל ספק בתקינות בדיקת הדרגר שבוצעה למשיב.

יחד עם זאת, סיכמו הצדדים בהסכמת בית המשפט, כי תיק החקירה יועבר לעיון עומק של בית המשפט, ולאחר בחינת כלל הראיות בתיק, יכריע בית המשפט בשאלה: האם יש הצדקה למעצר בית לילי (כפי שמבקש ב"כ המשיב) או שיש הצדקה להשאיר המשיב בתנאים של מעצר בית מלא.

לאחר קריאת כל תיק החקירה וצפייה בסרטונים המצורפים להלן החלטתי:

אני מסכים עם ב"כ המבקש כי קיים כרסום מהותי באיכות הראיות שסיפק מכשיר הדרגר בפרשה זו.

אכן כל פלטי ה"ינשוף" מצביעים על מצב של "אלכוהול בפה" מה שמחייב המתנה של 15 דקות בין בדיקה לבדיקה, ולאחר המתנה זו אמור מצב "אלכוהול בפה" שהיעלם ככל שלא המשיך הנבדק לשתות.

במקרה זה על פני שש בדיקות שונות לא נעלם חיווי "אלכוהול בפה", מצב המעיד על אי תקינות לכאורית של המכשיר

עמוד 1

המודד.

בתגובה למצב הראייתי המתואר לעיל, הסירה המדינה את עמדתה למעצר מאחורי סורג ובריא, וניתנה הסכמה למעצר בית מלא.

הלכה ותיקה היא כי יכולת המדינה להוכיח מצב של שכרות, אינה נשענת בהכרח על בדיקת נשיפה או בדיקת דם של חשוד.

אין כל מניעה להוכיח מצב של שכרות (ולא רק נהיגה תחת השפעת אלכוהול) באמצעות ראיות חיצוניות דוגמת מזכרי שוטרים המתארים את מצבו של החשוד, לצד נתונים של דוח מאפיינים.

אין המדובר בהחלטות מנחות אלא בפסיקה ותיקה ומפורשת של בית המשפט העליון (וראה בעניין זה את רע"פ 3503/04 אהרון נגד מדינת ישראל, רע"פ 3034/16 דיין נגד מדינת ישראל, בש"פ 6595/08 יעקובסון נגד מדינת ישראל, וזו רק רשימה חלקית).

בחומר החקירה שבפני מתועד המשיב כמי שכשל בדוח המאפיינים שלו במבחן הליכה לאורך קו ישר, נמצא מתנדנד במבחן זה, כשל במבחן הבאת אצבע לאף, תואר כמי שנודף מפיו ריח חריף של אלכוהול, עיניו מבריקות, ובבדיקת אינדיקציה ראשונית לנוכחות אלכוהול כשל (נמצא רף של 550 מיקרוגרם בבדיקה שלרף הנמדד אין ערך ראייתי זולת אינדיקציה להעברת החשוד לבדיקת ינשוף).

צפייה בסרטוני האירוע מחזקת בעיני את טענת השוטרים כי נהג הרכב החשוד היה במצב של שכרות שכן תגובותיו לאירוע ולמצבו שנטען כלפיו על ידי השוטרים אינן מעידות בעיני על מצב של פיקחות, גם בהתעלם מטיעוני המשיב כי מעצרו נובע משיקולים גזעניים של השוטרים.

אני קובע כי בידי המדינה (גם ללא נתוני בדיקת הינשוף) ראיות לכאורה ברף סביר למצב של שכרות מצד המשיב עת נהג במצבו זה ברכב.

ביחס לשאלת מסוכנותו של המשיב, המדובר במי שלו רישיון נהיגה משנת 2001 ולחובתו 14 הרשעות תעבורה ועבירה פלילית אחת של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו.

רק ביום 4.5.21 הורשע המשיב בביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול ותלוי כנגדו מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים בגין עבירה זו.

בשנת 2013 הורשע המשיב בביצוע עבירה של נהיגה במצב שכרות יחד עם גרימת תאונה במצב של שכרות.

המדובר בתאונה שנייה לה גרם המשיב שכן גם ביום 17.6.13 הורשע בגרימת תאונה אחרת עת היה שיכור ובעקבות אירוע זה נגזרו עליו 100 ימי מאסר ו- 30 חודשי מאסר.

יוצא כי האירוע נשוא פרשה זו היא נהיגתו השלישית לכאורה של המשיב ברכב כאשר הוא במצב של שכרות, ואם נחשיב גם את העבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, אז המדובר בנהיגה רביעית תחת השפעת אלכוהול.

על פניו המדובר ברצדיוסט (עבריון סדרתי) בכל הקשור לשתיית אלכוהול ולנהיגה לאחר מכן.

אני סבור כי רף המסוכנות של המשיב גבוה ומצדיק לכל הפחות בשלב זה את המשך מעצר הבית המלא.

בחלוף זמן ניכר, ובהיעדר הפרות מצד המשיב, ניתן יהיה לשקול בהמשך יציאה לעבודה, אך בשלב זה וכדי להגן על הציבור, אין אני מוצא כל הצדקה לשנות את תנאי שחרורו הנוכחיים של המשיב.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.